Mint ismeretes a közelmúltban lezajlott finnországi választások egy Perussuomalaiset, azaz Igaz Finnek, nevezetű formáció igencsak jónak mondható eredményeit hozták. A párt megnyilatkozásaiban és beállítottságában alapvetően hazafiasnak is mondható és az egyes magyarországi híroldalak gyakran aposztrofaljak “finn jobbiknak”. Talán a választok köreben elért nagy aranyú sikerei hitelesítik erre a megnevezésre vagy csak simán a Jobbikhoz legjobban rokonítható és használt retorikája. Akár mindkét eshetőség kézenfekvő lenne egészen addig, amíg az ember kezdetben nem vet néhány pillantást a világhalon fellelhető információkra.

El kell kedvetlenítenem az olvasókat, hiszen nem éppen hízelgő információ birtokába fognak jutni, hiszen a Wikipédiát látva egyből szemben találjuk magunkat a kezdetben ígéretes, de a végére kifejezetten hideg zuhanynak ható mondattal. A mondat így hangzik: “(Timo) Soini (a part elnöke) is an enthusiastic football fan, a publicly devoted Catholic, and a supporter of the state of Israel” avagy Timo Soini egy lelkes futball rajongó, nyíltan hű katolikus és egy, Izrael állam támogatói közül”. Amennyiben nem hinnénk első látásra a szemünknek és azt hinnénk hogy rosszindulatú pletykákkal akarnak megtéveszteni minket, sajnos lelkileg fel kell készülnünk, hogy a fentiek igazak. Mint tudjuk az első benyomásnál nincs második esély a javításra és ugyanez áll itt is. Ha további mentségre szóló információ után nézünk a világhálon a dolgot mint egy megpecsételve a következővel szembesülünk: “TIMO SOINI VOICES STRONG SUPPORT FOR ISRAEL IN FINNISH ELECTIONS DEBATE” avagy Timo Soini erős támogatását fejezte ki Izrael részére a finn választási vitában. Kell ennél nyilvánvalóbb vallomás arról, vajon mivel és kikkel állhat szemközt az ember amikor az Igaz Finnékről van szó? Ebben az esetben jobb ha egy pillanatra feleszmélünk a ránk magyarokra olyan jellemző bajos naivitásból és a külsőségekben megnyilvánuló kuruckodás előtt való hajbókolást ez alkalomból mellőzzük.

Lássuk csak olyannak a világot és egyes, nyíltan cionista, politikai alakulatokat amilyenek. Ha egy röpke pillanatra csak elképzeljük azt a néhány esetet amikor Morvai Krisztina a Jobbikban található zsidó tagságról nyilatkozik a Die Weltnek és Gaudi Nagy Tamás jobbikos képviselő magyarázza a bizonyítványt a Parlament magyar-izraeli baráti tagozati tagságáról, nem lehetünk felhőtlenül boldogok. Sőt, sokkal inkább szomorúan vonhatjuk le a tanulságot és megvilágosodik előttünk vajon honnan is eredhet a “finn jobbik” megnevezés.

Önkéntelenül is a következő régi mondás juthat az eszünkbe: “Similis simile Gaudet” vagy

életszerűbben “Similis simile Guadi”. Mindenkinek a fantáziájára bízom hogyan is örülhet hasonló a hasonlónak.

Anti Se-Mighty